

ROERKERKNIEUWS IN CORONATIJD

editie 136 (11 januari 2023) – www.roerkerken.nl

inleiding

De afgelopen dagen stonden helemaal in het teken van het overlijden en de uitvaart van emeritus-paus Benedictus XVI die op oudjaarsdag op 95-jarige leeftijd overleed. Door het bisdom werd het volgende gebed voor zijn zielenrust gepubliceerd: *“op voorspraak van Sint Petrus en Paulus en alle heilige apostelen bidden wij voor paus Benedictus XVI, die zo lang en op zoveel wijzen met zijn leven en werken de Kerk naar best vermogen gediend heeft, dat hij - gedragen door de Goede Herder – nu mag binnentreden in het hemels Vaderhuis en Hem mag ontmoeten die hij als de Weg, de Waarheid en het Leven verkondigd heeft: Christus de Heer. Amen”*. Op woensdagmiddag 4 januari j.l. werd er in de Roermondse kathedraal een Requiemmis voor zijn zielenrust gehouden. Hoofdcelebrant was onze hulpbisschop, Everard de Jong, met pontificale assistentie van onze (zieke) bisschop Harrie Smeets en geconcelebreerd door zo’n veertigtal priesters. Ook oud bisschop Wiertz en oud vicaris-generaal Schnackers waren aanwezig. Daags erop werd in Rome de eigenlijke uitvaartmis gehouden, waarvoor zich meer dan 50.000 mensen op het St. Pietersplein verzameld hadden. Paus Franciscus zei: *“Benedictus, jij trouwe vriend van de Bruidegom, moge je vreugde compleet zijn nu je zijn stem definitief en voor altijd hoort!”*. Na de uitvaartmis volgde de bijzetting in de crypte van de St. Pieter, daar waar eerder zijn voorgangers Johannes XXIII (1881-1963) en Johannes Paulus II (1920-2005) begraven lagen.

‘In Memoriam’ paus Benedictus XVI .- Joseph Ratzinger (1927-2022)

Ongetwijfeld kan over Benedictus XVI niet alleen worden gesproken als een uitstekend geleerde en een van de belangrijkste denkers van onze tijd. Maar over hem liepen ook de meningen uiteen. Voor zijn tegenstanders was hij de personificatie van een regressieve koers van de Kerk, voor anderen het icoon van de orthodoxie waarop men zich kon oriënteren. Al op de universiteit stond de theoloog erop dat de Bijbelse basis niet ter discussie werd gesteld. Het Woord van God, zoals dat in het Evangelie wordt verkondigd, is voor interpretatie vatbaar en onthult steeds nieuwe geheimen. Over de basisinhoud kan echter niet worden onderhandeld. Zelf stelt hij dat de boodschap van Christus veel te veelomvattend is om universele instemming te krijgen, vooral in een gesecculariseerde wereld die niet meer weet waar we het over hebben als we het over het katholieke geloof hebben. Niet structurele vragen stonden voor hem op de voorgrond, maar waartoe Christus zijn Kerk bedoeld en geschapen heeft. Daarmee belichaamde hij een nieuwe intelligentie in het erkennen en verklaren van de mysteries van het geloof en verdedigde hij tegelijkertijd de vroomheid van het gewone volk tegen de kille godsdienst van de professoren. Ratzinger schreef al geschiedenis als adviseur van het Concilie. Zonder zijn invloed, zijn moed om tegen de stroom in te gaan, zijn richtsnoeren voor de vernieuwing van de Kerk, zou Vaticanum II nooit hebben bestaan. Als hoeder van het geloof werkte hij een kwart eeuw lang samen met Johannes Paulus II om ervoor te zorgen dat het schip van de Kerk op koers bleef in de storm van de tijd. Zijn consequente lijn leverde hem beledigingen op als “grootinquisiteur” en “pantserkardinaal”. Hij zag het afzien van erkenning door de toonaangevende media als de prijs die hij betaalde voor zijn verzet. Benedictus overtuigde niet alleen met zijn beoordelingsvermogen, maar ook met de authenticiteit van een leven dat volledig gericht was op de navolging van Christus. Hij kon niet anders leven dan zoals hij leerde. Hij was een hinderlijk

iemand. Iemand die niet zocht naar de tijdgeest of naar bijval. Zijn imago had al geleden toen hij zich na het einde van het Vaticaans Concilie heftig verzette tegen de herinterpretatie van de hervormingsresoluties van het Concilie en het tot het einde toe als zijn taak zag te strijden voor het authentieke, het ware Concilie, tegen een interpretatie die de concilievaders nooit en te nimmer hadden gewild. “Het nieuwe is er nog niet helemaal,” zei hij altijd, maar het oude is voorbij. Hij zag zichzelf als de laatste paus van een tijdperk in verval, en tegelijkertijd als iemand die een brug sloeg en hulp bood voor de komst van het nieuwe – wat dat ook moge zijn. En wie weet, misschien moest hij zo lang in leven blijven, ondanks zijn nauwelijks te bevatten kwalen, die veel verder gingen dan het publiek wist, om zijn Kerk te herinneren aan zijn profetie uit 1958 dat de Kerk klein zou worden, dat zij veel van haar macht zou moeten afstaan en een kleine groep trouwe belijders zou worden – maar in ruil daarvoor zou zij ook die krachten terugkrijgen die de Kerk van Christus in een nieuw tijdperk zouden kunnen binnenleiden. Kerk en geloof kun je niet zelf maken. Als er een God is, als er openbaring is, als het fundament daarvan Jezus is, dan komt dit niet van ons, maar dan is het gegeven. Het is het basisaxioma van het geloof, al het andere zou blijven steken in het zelf, zonder zich te wenden tot dat hogere niveau van waaruit, als van een zon, het ware licht in de wereld komt. Joseph Ratzinger was niet alleen een radicale denker, maar ook een radicale gelovige die zich nooit liet manipuleren door ambt en waardigheid. Zijn drama was dat hij zich moest verzetten, om te redden wat verloren dreigde te gaan. En om terug te halen wat blijkbaar al verloren was gegaan in de vloed van verwoesting. Hij hield zich niet bezig met wat de mode van die tijd en de media wilden, maar met wat God wilde. De geschiedenis zal oordelen over het belang van Benedictus XVI in deze eeuw. Benedictus XVI, zo vatte zijn opvolger samen, was “een groot paus”: “groot om de kracht van zijn diep doordringende intelligentie, groot om zijn belangrijke bijdrage aan de theologie, groot om zijn liefde voor de Kerk en voor de mensen”. Onlangs noemde Franciscus de Duitse paus, die van verschillende kanten zo was beschimpt, zelfs een “heilige”. De leer van deze grote man is onmisbaar voor de toekomst van de Kerk. Zijn geest, zei Bergoglio, “zal van generatie op generatie steeds groter en krachtiger verschijnen” (gedeelten uit het ‘In Memoriam’ van Peter Seewald op kath.net).

Wereldjongerendagen

Ter voorbereiding op de komende Wereld-Jongeren-Dagen (WJD) begin augustus in Portugal (Lissabon) wordt voor jongeren van 15 tot 30 jaar eind deze maand een mini-WJD op Ameland gehouden. Het weekend begint op vrijdagavond 27 januari en duurt tot zondagavond 29 januari. Vanuit Roermond is er busvervoer (via Den Bosch en Utrecht) naar de boot in Holwerd geregeld. De kosten bedragen 85 euro. Voor meer informatie www.wjd.nl/wjdhome en jong@bisdomrotterdam.nl. Opgeven vóór 16 januari a.s.

bijzondere vieringen

Op zondagmiddagmiddag 15 januari a.s. om 14.30 uur vindt er in de Berger basiliek een bijzondere huwelijksluiting plaats, namelijk van een bruidspaar dat behoort tot de Armeens-Apostolische Kerk die volgens overlevering gesticht zou zijn door de apostelen (Judas) Thaddeus en Bartholomeus. Zoals de andere Oriëntaals-orthodoxe kerken beroept de Armeens-apostolische kerk zich wat de geloofsleer betreft op de eerste oecumenische concilies van de ongedeelde Kerk, namelijk op het eerste Concilie van Nicea (325), op het eerste Concilie van Constantinopel (381) en het Concilie van Efese (431). Momenteel telt deze autocefale Kerk ongeveer zes miljoen leden en twee ‘katholikoi’, één in Armenië zelf en

de ander in Libanon, met daarnaast nog twee patriarchen, één in Jeruzalem en de ander in Constantinopel. Alle vier hebben een grote mate van autonomie, maar de 'katholikos' van Armenië, die zich 'katholikos van alle Armeniërs' noemt, wordt mede gekozen door de Armeniërs uit de diaspora en fungeert als een 'primus inter pares'. In Nederland kent deze Kerk drie parochies: in Amsterdam, Almelo en Maastricht (Pottenberg). Deze vallen onder het bisdom Parijs en het katholikaat van Armenië. De liturgische taal is klassiek Armeens, ook wel 'Grabar' genoemd.

De andere bijzondere viering is op *zondagmiddag 22 januari a.s. om 15.00 uur* in de St. Matthiaskerk van Posterholt en betreft de (schutters-)Mis bij gelegenheid van de jaarlijkse investituur van nieuwe leden van de 'Edele Eed-Broederschap van de Soevereine Orde van de Rode Leeuw van Limburg en de heilige Sebastianus'. Bij die gelegenheid leggen de nieuwe leden ten overstaan van de Grootmeester van de Orde de belofte af en beloven zij zich in te zetten voor 'Outer, Haerdt en Troon' ('Outer' staat voor kerk en geestelijke overtuiging, 'Haerdt' voor gezin, maatschappijen materieel erfgoed en 'Troon' voor het geestelijke en niet geestelijke gezag). Eigenlijk zou deze viering in Posterholt al vorig jaar om deze tijd hebben plaatsgevonden, maar die werd toen vanwege Corona uitgesteld.

Adellijke grootgrondbezitters in 19e en 20e eeuw (IIIa) – Gillès de Pélichy

Het was door zijn huwelijk (1901) met Marie van der Renne de Daelenbroeck (1873-1964) dat baron Charles Gillès de Pélichy (1872-1958) in contact met Daelenbroeck en daarmee met de Roerstreek kwam. In zijn woonplaats Brugge was hij niet alleen een bekend politicus, maar ook historicus en archeoloog. In zijn parlementaire functies was hij nauw verbonden met de christelijke arbeidersorganisaties. Hij trad ook op als vertegenwoordiger van de landbouworganisaties en was van 1922 tot 1923 voorzitter van het Katholiek Verbond van België. Naast tal van andere lidmaatschappen was De Pélichy lid en proost van de Edele Confrérie van het Heilig Bloed in Brugge. *"Hij was ook bestuurslid van het Genootschap voor Geschiedenis te Brugge vanaf 1904 en werd er ondervoorzitter in 1950. Hij had een grote historische belangstelling. Hij bezat een rijke bibliotheek en archief, geërfd van zijn voorvaders Joseph van Huerne en Jean-Marie de Pélichy van Huerne, die hij nog aanzienlijk aanvulde. Zijn elf kinderen, van wie er vier religieus werden, brachten hem er toe kastelen voor de jonggehuwden te bouwen of te kopen, onder meer het kasteel Mariasteen in Gits en Wapenaer in Oedelem, Hoogveld en Schuurlo in Maria-Aalter. Zelf woonde hij in het 'kasteel in de stad' dat het huis 'De Visitatie' was in de Wulfhagestraat in Brugge; daarnaast bezat hij vele jaren als zomerverblijf het grafelijk kasteel van Male, dat hij in 1955 in erfpacht overdroeg aan de Sint-Trudo-abdij. In de jaren dertig nam hij het kasteel van Laarne voor 1 frank in erfpacht, onder voorwaarde er restauratiewerken aan uit te voeren"* (wikipedia). Zoals gezegd was kasteel Daelenbroeck enkele jaren na zijn dood via een schenking in het bezit van dochter Marie Josephe Gillès de Pélichy gekomen (1964), sinds 1929 gehuwd met graaf Antoine de Looz-Corswarem die sinds 1948 het kasteel van Hoogveld in het Belgische Aalter bewoonden. Die hadden Daelenbroeck in 1972 verkocht aan de Larense ondernemer Pieter ter Berg, die het twintig jaar later op zijn beurt weer verkocht aan de Utrechtse apotheker Jérôme Dolmans (Roerkerknieuws 8). wordt vervolgd

personalia

Eind vorig jaar liet in St. Odiliënberg onze trouwe parochiebureaumedewerker **Chrit Houtackers** weten vanwege zijn vergevorderde leeftijd zijn vrijwilligerswerk in en voor onze parochie te willen beëindigen. Maar liefst 35 jaar was hij behulpzaam bij het verzorgen van

de parochiële administratie. Afgelopen voorjaar was **Ria Meulemans-Gierlings** om dezelfde redenen al gestopt. Evenals Chrit mocht ook zij terugkijken op een respectabele staat van dienst. Vrijwilligers van zulk een kaliber zijn er tegenwoordig nog maar nauwelijks te vinden.

Op woensdagmorgen 11 januari j.l. deden we vanuit de St. Andreaskerk van Melick **Cornelia Catharina (Lia) Peeters (1929-2023)** uitgeleide. Geboren en getogen in Neer, als oudste in een gezin met drie kinderen, moest ze al op jonge leeftijd (bijna 6) haar moeder verliezen (1935). Deze gebeurtenis zou een blijvend impact op haar verdere leven hebben. Zo voelde zij zich al op jonge leeftijd mede verantwoordelijk voor het gezin waarin ze opgroeide en werd ze al van jongs af aan mee ingeschakeld in de huishouding en in het werk op de ouderlijke boerderij. Toen haar vader in 1961 ongeneeslijk ziek werd, verzorgde zij hem samen met haar zus Toke, tot hij eind 1963 kwam te overlijden. Van 1966 tot 1991 was Lia met veel enthousiasme als receptioniste werkzaam op het internaat van het bisschoppelijk College Schöndeln in Roermond. In verband met dat werk verhuisde ze 1967 samen met haar ongehuwde oom Leo Peeters (1899-1975) en haar eveneens ongehuwde zus Toke (1931-2001) naar de mgr. Nolenslaan in Melick. Ze toonde haar betrokkenheid bij het sociale leven door lid te worden van twee heemkundeverenigingen en van twee Melicker koren. Na het overlijden van oom Leo in 1975 en haar zus Toke in 2001 stond ze er echter alleen voor, want de rest van de familie woonde niet bepaald in de buurt. Gelukkig had ze goede vrienden en lieve burens die er voor zorgden dat ze tot het laatst toe thuis is kunnen blijven. Tot op hoge leeftijd bleef ze echter zelfstandig. Sinds ze vier jaar geleden bij een ongelukkige val haar heup had gebroken moest er toch wat hulp aan te pas komen. Desalniettemin was het toch nog onverwacht dat er op dinsdag 3 januari j.l. een einde aan haar leven kwam. Na de uitvaartmis legden we haar te rusten op de algemene begraafplaats.

Wit U ons in deze (Corona-) tijd extra financieel ondersteunen? Bij voorbaat dank!

Herkenbosch: NL 52 RABO 0121 402 088 t.n.v. kerkbestuur St. Sebastianus

Melick: NL 40 RABO 0133 000 400 t.n.v. kerkbestuur St. Andreas

Montfort: NL 39 RABO 0134 704 126 t.n.v. kerkbestuur H. Catharina

St. Odiliënberg: NL 79 RABO 0138 1180 00 tnv kerkbestuur HH. Wiro, Plechelmus en Otgerus

Posterholt: NL 06 RABO 0142 301 760 t.n.v. kerkbestuur St. Matthias

Vlodrop: NL 10 RABO 0154 600 512 t.n.v. kerkbestuur St. Martinus

Tot slot

Aan- en afmelding voor deze nieuwsbrief kan via: clustersecretariaat@roerkerken.nl

Jos. L'Ortye (Posterholt), pastoor, tel. 40 12 21 - pastoor@roerkerken.nl

Paul Hamans (St. Odiliënberg), assistent, tel. 527 825 – p.hamans@roerkerken.nl

Gerard Sars (St. Odiliënberg), diaken, tel. 537 765 – g.sars@roerkerken.nl

Rim Mom (Montfort), diaken, tel. 542 154 - r.mom@roerkerken.nl

Bert Venner (Roermond), diaken, tel. 320 215 - b.venner@roerkerken.nl

Lian Overbeeke (Posterholt), catechiste, tel. 06 – 526 20 245 - l.overbeeke@roerkerken.nl

Parochiebureau Herkenbosch (Anja Wagemans), tel. 520 672 - sebastianus@roerkerken.nl

Parochiebureau Melick (Marie-Anne Geraedts), tel. 537 965 - andreas@roerkerken.nl

Parochiebureau Montfort, tel. 543 127 - catharina@roerkerken.nl

Parochiebureau St. Odiliënberg (Marlou Roeleveld), tel. 531 384 - otgerus@roerkerken.nl

Parochiebureau Posterholt (Lilian Peters), tel. 400 275 - matthias@roerkerken.nl

Parochiebureau Vlodrop (Marjon van der Beek), tel. 401 207 - martinus@roerkerken.nl